LOUIS EN TINEKE VLASWINKEL
louis@vlaswinkel.org

Louis voor het eerst in Zuid-Afrika (December)

Beschrijving

Op dinsdag 1 december kreeg Louis bericht van de ambassade dat zijn visum klaar was. Gelijk werd een reis naar Zuid-Afrika ingepland, aangezien het paspoort dan weer terug was en daarmee naar Zuid-Afrika gereisd kon worden. Op vrijdag 4 december hebben we het visum opgehaald bij de ambassade (na 1 uur wachten in de kou buiten) en tegelijkertijd heeft Louis een COVID-test ondergaan omdat dit verplicht is bij aankomst in Zuid-Afrika.

Ik heb het vertrek op zondag ingepland met een directe dagvlucht naar Johannesburg. Aankomst zou dan dezelfde avond zijn en ik zou de eerste nacht in een hotel op het vliegveld doorbrengen. Het station waar ik mijn kantoor zou krijgen ligt ongeveer 40 km van het vliegveld, midden op het platteland. Op maandagochtend had ik een auto gehuurd om daarheen te rijden. Het zou echter anders lopen.

We moesten zondag vroeg vertrekken, mijn vlucht was al om 10 uur vanaf Schiphol. We zouden dus om 6 uur vertrekken (Tineke zou mij brengen). Toen ik mij zondagochtend had gewassen en aangekleed, kwam ik erachter dat KLM de vlucht midden in de nacht had geannuleerd en dat ze mij op de volgende vlucht op maandag hadden gezet. Ik baalde hiervan, maar gelukkig zou mijn PCR Covid-test ook op maandag nog geldig zijn (max. 72 uur voor de vlucht). Helaas kwam rond de middag het bericht dat ook deze vlucht geannuleerd was. Ik heb toen gelijk KLM gebeld en uiteindelijk kon ik nog diezelfde avond met een vlucht naar Londen en vervolgens met Virgin Atlantic naar Johannesburg. Wel moest ik dan min of meer gelijk weg. Gelukkig stond mijn koffer nog klaar en heeft Tineke mij gelijk naar het station gebracht (overdag gingen er ook treinen).

Behalve dat het lang duurde, verliep de vlucht verder voorspoedig en kwam in maandagochtend goed in Johannesburg aan. Bij de autoverhuur bleek dat de door mij gehuurde auto al aan iemand anders meegegeven was, omdat ik niet op tijd was (ik was slechts 3 uur later dan gepland). Men zou een andere auto voor mij regelen, maar het was erg druk. Na een uur wachten heb ik de mensen weer aangesproken en gezegd dat men mij dan maar een beschikbare auto mee moest geven, maakt niet uit welke. Eerst kreeg ik een Mercedes aangeboden, maar gelukkig was er ook een Hyundai Tucson beschikbaar. Aangezien ik over grindwegen rijden moest, leek me dat een betere auto.

Daarna ben ik naar het station in Bapsfontein gereden en heb ik kennis gemaakt met alle mensen daar, en mijn nieuwe kantoor. In Bapsfontein bezitten we een boerderij van ongeveer 100 ha bruikbaar land. Na enkele dagen daar door te hebben gebracht, ben ik op donderdag ben ik in de loop van de ochtend naar Potchefstroom gereden. Daar hebben we ook een station (boerderij van 200 ha). Deze 2 stations liggen ongeveer 2 uur rijden van elkaar. Wel moet je dan eerst Johannesburg doorkruizen. Hier heb ik ook kennisgemaakt met de mensen en bovendien heb ik op vrijdagmiddag de kerstlunch meegemaakt. Op zaterdag ben ik dan met Werner, Ã©Ã©n van mijn nieuwe collegaâ??s, naar een boerderij gereden waar we op dat moment aan het zaaien waren (Ottosdal).

Op zondag ben in â??s ochtends vertrokken richting Greytown. Greytown ligt in KZN (Kwa-Zulu-Natal) en is ongeveer 6-7 uur rijden vanaf Potchefstroom. Omdat ik de hele dag daarvoor had, besloot ik een kleine omweg te maken. Dit had bijna desastreuze effecten. Het had de avond ervoor veel geregend en

uiteindelijk belande ik op onverharde grindwegen die deels onder water stonden. Uiteindelijk ben ik 40-50 km over grindwegen gereden, soms door redelijk diep water (20-30 cm). Gelukkig bleek de Hyundai een prima auto en ben ik nergens in de modder blijven steken. Het laatste stuk van de route gaf een eerste indruk van Afrika. Terwijl het daarvoor nog erg westers aandeed, kwam ik nu door echte Afrikaanse dorpen waar je op de weg uit moest kijken voor geiten en mensen. In Greytown overnachtte ik in een Bed&Breakfast, echte hotels kende men daar niet. Toen ik â??s avonds bij de Wimpie (fastfood) ging eten (er was bijna niets open op zondagavond), was ik de enige blanke en dat voelt apart. Op maandag en dinsdag heb ik kennisgemaakt met de mensen die daar voor ons werken. Woensdag was een feestdag in Zuid-Afrika, maar ik had enkele Teams-vergaderingen, waardoor ik het grootste deel van de dag achter de computer heb doorgebracht.

Op woensdagavond kwam Tinus, een andere collega, ook in Greytown en op donderdag hebben we op de weg terug naar Bapsfontein enkele proefvelden bezocht. â??s Avonds had ik een hotel in Silver Lakes Golf Estate in Pretoria-East gereserveerd. Dat was een wijk waar wij mogelijk ook konden gaan wonen en daarom wilde ik daar graag rondkijken. De wijk zag er goed uit en het was er veilig, leek het. Ik ging iedere avond in the clubhuis eten (het enige restaurant in de wijk) en op vrijdagavond hoorde ik naast mij Nederlands praten (het verschil tussen Afrikaans en Nederlands hoor je wel). Dit waren Nederlanders die al 4 jaar in deze wijk woonden en zij bevestigden mij volledig dat dit Ã©Ã©n van de veiligste wijken in Pretoria is. De wijk is groot (er is een 18-hole golfbaan) en in een deel van de wijk loopt wild (game reserve). Voor de visum-aanvraag en verhuizing en al het verdere wat er bij komt kijken hadden wij ondersteuning van een bedrijf in Zuid-Afrika. Ik heb toen Ã©Ã©n van de mensen van dit bedrijf ontmoet en we hebben wat verdere zaken doorgenomen. Bovendien heeft zij voor mij een afspraak met een bank geregeld, zodat ik al een bankrekening aan kon vragen.

Op zaterdagochtend vroeg ben ik samen met 2 collegaâ??s naar het â??lowveldâ?? vertrokken. Dat is een gebied dat veel lager ligt op ongeveer 4 uur rijden van Pretoria. Pretoria zelf ligt boven de 1000 meter en daardoor is het klimaat aangenaam. Het lowveld is veel warmer en zelfs in de winter kunnen we daar mais telen (en dat doen we dan ook). We hebben daar de 2 boerderijen bezocht om afspraken te maken voor komend jaar. Maar er zit ook een voordeeltje aan daarheen te gaan, het Krugerpark ligt aan de overkant van de rivier en we zijn dan ook op zaterdagmiddag enkele uren in het Krugerpark geweest. In een apart bericht heb ik wat fotoâ??s uit het Krugerpark gepost. Ã?Ã©n van de boerderijen ligt aan de crocodile river en vanaf de boerderij hebben we al olifanten, nijlpaarden en krokodillen gezien. Op zondag zijn we teruggereden naar Pretoria en â??s middags heb ik winkels bezocht (om naar het assortiment te kijken) en een wandeling in de wijk gemaakt.

Op dinsdagavond (22 december) zou ik met KLM weer terugvliegen met een directe vlucht naar Amsterdam. De Nederlandse regering besloot echter op maandagavond directe vluchten vanuit Zuid-Afrika niet meer toe te laten (vanwege de Zuid-Afrikaanse mutant) en dientengevolge kwam â??s nachts het bericht dat mijn vlucht (weer) geannuleerd was. KLM boekte mij nu over op een vlucht naar Nairobi en dan naar Amsterdam (op woensdag). Tot dan was er geen COVID-test nodig en ik had dus ook niets geregeld. Ik zou dus pas woensdag vertrekken ipv dinsdag. Ik besloot echter uit zekerheid toch maar mijn koffer ingepakt mee te nemen naar kantoor, mocht er iets veranderen. En op dinsdagmiddag rond 16 uur kwam ik erachter dat ik voor Nairobi een negatieve COVID-test nodig had (die ik niet had). Ik heb gelijk weer KLM gebeld waarom men dit niet verteld had. De reactie was dat zij niet alles konden controleren. Als oplossing boden zij mij de Air France vlucht via Parijs aan. Het was niet geheel duidelijk of er een COVID-test nodig was of niet, maar ik heb dit geaccepteerd. Aangezien het nog maar een paar uur voor de vlucht was, moest ik halsoverkop vertrekken, om deze vlucht nog te

halen. Ik ben dus gelijk vertrokken, maar vergat mijn hotel-sleutel aan Ã©Ã©n van mijn collegaâ??s af te geven. Gelukkig was Bernard zo aardig om achter mij aan te komen en de sleutel op het vliegveld van mij over te nemen (en deze terug te brengen naar het hotel).

Het inchecken verliep zonder verdere problemen en niemand heeft ook naar een COVID-test gevraagd. Onder de mede-passagiers bleek dat ongeveer de helft een test had en de andere helft niet. Het vliegtuig zat helemaal vol met vooral Nederlanders die oorspronkelijk op de KLM-vlucht naar Amsterdam zaten (op maandag en dinsdag). Deze maatregel van de Nederlandse overheid is dus echt zijn doel voorbij geschoten (en heeft vooral KLM geld gekost). Uiteindelijk ben ik zonder problemen op woensdagochtend op Schiphol aangekomen, waar Paul mij heeft opgehaald. Na 10 dagen quarantaine mocht ik net na nieuwjaar weer onder de mensen komen.

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt
23/12/2020
Auteur
louis